

הוא-הוא לבג"ץ

דיין נשך את

היו מריבות אימות ביניהם. דיין נשך את מוטה בגלל גולדה" סיפר השבוע חנן דוידסון, סגן אלוף (מיל), מלוחמי יהודת 101. הם רבו לא רק על גולדה, אלא גם על השליטה על הבית. מוטה חי נהדר עם גולדה, אך כאשר היו דיין ומוטה נפגשים, בקושי יכולתי להפריד ביניהם."

ניידת המיטרה עצרה בשער ביתו הגדול של חנן דוידסון במבשרת-ירושלים. הגדר הגבוהה הסתירה גן מטופח. באופק נפרשים הרי ירושלים.

השוטרים, בלויית הוטרניר האזורי, ד"ר גבריאל ברקת, ניגשו לשער. מעבר לחומה נשמעו נביחות רמות — מוטה וגולדה התרוממו לעבר מעקה המירי פתח, מוכנים להגן על מיבצרים. מאחרי השער נשמעה נביחה שלישית. דיין הגן על השטח שבשליטתו.

השוטרים, בלויית הוטרניר האזורי, ד"ר ברקת, באו לבצע צו להשמדתם של הכלבים. הצו היה תחום עלידי הרופא הוטרנירי המחוזי, הד"ר אברהם קורנברג ונטען בו שיש להשמיד את הכלבים, כי הם אינם מחויי סנים נגד כלבת.

אך הד"ר ברקת לא ידע עם מי יש לו עסק. חנן דוידסון ידוע כאיש שלא כדאי להיכנס עימו לעימור תים. לפני כמה שנים הוא הפתיע גנבים בבית הוריו. הוא לא התלבט יותר מדי, וזרק לתוך הבית שבעה ריי מונים. הגנבים נעצרו, דוידסון נקנס.

דוידסון, ששב כמה שעות לפני כן מארצות-הברית, סירב להישמע לצו.

למחרת הוא הוזמן לחקירה במיטרת מרחבי-ירושלים. הוגשה נגדו תלונה על שהתנגד בכוח לביצוע הצו. דוידסון טען שהצו אינו חוקי, כי אין הוא חתום עלידי שופט-שלום, כנדרש בחוק. כמו כן הוא טען שאין סיבה חוקית להשמדתם של גולדה, דיין ומוטה, כי הם חוסנו כחוק.

עתירה

לבג"ץ

אך דוידסון לא הסתפק בכך. הוא עתר לבג"ץ נגד הוטרניר המחוזי, הד"ר קורנברג. הוא טען שהצו הוא לא בתוס'לב עקב טינה שרוחש לו הוטרניר האזורי, הד"ר ברקת. עוד טען דוידסון, שהד"ר ברקת ניסה בעבר להשמיד את כלביו, בעת שהייתו של דוידסון בחו"ל, ורק התערבות מפקד המיטרה במבשרת-ירושלים מנעה זאת.

דוידסון המציא גם הוכחות שהכלבים חוסנו כדיון. שופט בית-המישפט העליון, יהודה כהן, קיבל את עתירתו של דוידסון. הוא הוציא צו על תנאי האוסר על הוטרניר המחוזי ועל אנשיו וכן על מפקד מיטרת ירושלים ואנשיו להתקרב לביתו של דוידסון בנוגע לשלושת כלביו.

גולדה ומוטה, הבוקרים החומים ודיין, הדוברמן השחור אינם "סתם כלבים". דיין בן 6, הוא בנו של כוכב-הקולנוע קוציס, דוברמן שחור כחול, שכיכב בסרט הדוברמנים הנודעים. לצרכי הסרט אולף קוציס, באמצעות מכות חשמל, לחסל כל כלב שיעמוד בדרכו. אך מבני-אדם הוא פחד.

דוידסון לקח את כוכב-הקולנוע לביתו, למרות שידע שהכלב הוא פחדן נוראי, וכמעט ששילם ביוקר על הריפתקה זו. יום אחד, כשעמד הדוברמן הנודע באחת מפנינות הבית, עבר דוידסון קרוב מאוד אליו, והכלב, שחש עצמו לכוד, נבהל ותקף אותו. דוידסון סילק אותו מהבית והעביר אותו למושב, אך מאוחר יותר לקח אליו את בנו של קוציס, והעניק לו את השם דיין.

את גולדה, הביא חנן מדרום-אפריקה, ואת בן זוגה, מוטה, הוא קיבל מדב מאיר, מראשי המגדלים של בוקר-סריה בארץ. שלושת הכלבים הם אלופים.

דוידסון אילף את כלביו כדי להגן על ביתו, שבו נמצא אוסף נדיר של כלי-נשק. לטענתו נאמד ערכם של הכלבים במיליוני לירות.

את דיין הוא אילף כמו חייל קרבי. סיפר דוידסון: "אילפתי את דיין להתכופף אם יורים עליו, לחפש מחסה, להישאר שם עד שהוא שומע שהאיש שמולו מפסיק לירות וטוען את נשקו. אז יוצא דיין כמו חץ ומזנק עליו."

ארמון

ובריכות שחייה

סיפור אילופו של דיין שופך אור על אישיותו של בעליו. סגן-אלוף (מיל) חנן דוידסון נפצע ארבע פעמים, בארבע מילחמות. פציעתו האחרונה היתה בקרב סרפאוס, במלחמת יום-הכיפורים. "הכדור פגע בלסת שלי וחדר פנימה, הרופא נתן לי שבע דקות לחיות, אך אני חשבתי אחרת," מגחך דוידסון.

הוא התאושש מהפציעה, והתחיל לבנות את ביתו במבשרת-ירושלים. היה לו מעט כסף וקיבל ממכירת דירתו בירושלים, וכספי ירושה מהוריו. הוא תכנן ובנה את הבית בעצמו, ללא עזרת בעלי-מלאכה.

הוא לא חסך בכסף, "אני רוצה ליהנות מהכסף שלי."

דוידסון משחק עם דיין

הוא טוען, ביתו משתרע על פני 600 מטרים ריבועים. צמודות אליו שתי בריכות שחייה — האחת, לימי הקיץ, צמודה לקיר החיצוני המשקיף אל הרי ירושלים, ואורכה כ-10 מטרים. השנייה מיועדת לימי חורף. היא קטנה יותר וצמודה אליה סאונה.

הריהוט בבית מעניין ויקר: רהיטים מעץ זית, פרי עבודתו של הנגר הירושלמי המפורסם מגדל כהן, שייצר את הריהוט בארמונו של המלך עבדאללה. דוידסון גם מתפאר בריהוט שהובא עבורו במיוחד מדמשק, ובחפצי אמנות אפריקאים, המקשטים את הקירות.

בתקופת רווקותו, הוא נהג לערוך בארמונו מסיבות סוף-שבוע למאות חברים, חברי מספרים שהיו לו רוב מנים רבים. שני הארוכים שבהם היו עם רופאה גינקר לוגית ועם מישפטנית ידועה. אך מי שכבשה לבסוף את ליבו היתה גליה, הצעירה ממנו בשנים רבות, שהיכה לאשתו, ולפי פחות משנה ילדה לו בן.

על גג הבית, מותקנת מערכת רמקולים, וורקורים מאירים את החצר. דוידסון טוען שזו חלק מאמי צעים שהוא נוקט להגנת אוסף הנשק שלו, שהוא לטענתו הגדול במינו בארץ. את האוסף הוא מאחסן כיום במרתף הבית, אחרי שאשתו ביקשה ממנו להסירו מקירות הבית, מחשש שמא משהו מאורחי הבית ייגע בו ויגרום לאסון. חנן הוא ראש אגף-הפיקוח של מינהל-מקרקעי-ישראלי ובעל תואר דוקטור להנדסה חקלאית.

"אני מבין בחקלאות ובבעלי-חיים. אני יודע מה זאת כלבת. יש לי תינוק בבית, ואתה רואה, הוא משחק עם שלושת הכלבים שלנו. אז איך לא אחסן אותם?" שואל דוידסון בפליאה.

העולם הזה ביקש את תגובתם של המעורבים בפרשת ניסיון החיסול של כלביו של חנן דוידסון. תגובתו של הד"ר קורנברג, הוטרניר המחוזי:

"אני חתום על הצו לגבי השמדת הכלבים של חנן דוידסון. חתמתי על טופס ריק, מסיבות טכניות. אחרי שהד"ר ברקת, שעובד כוטרניר במישרה חלקית, מילא את הטופס ומסר אותו, הוא דיווח לי שהכלבים האלה לא חוסנו. אני מאמין לד"ר ברקת, אבל הוריתי לחקור בעניין, תגובתו של הד"ר ברקת:

"החיסון של כלביו של דוידסון לא היה בר-תוקף." ביום הגיגות שיחררו ירושלים פגש דוידסון את מוטה גור. מפקד-לשעבר בירך אותו על ההצלחה בבג"ץ, שהצילה את חייו של מוטה הבוקסר.

חנן דוידסון הבטיח להמשיך ולהגן על חייהם של גולדה, מוטה ודיין. מפעם לפעם יתנפל בוודאי דיין על מוטה, וינסה לזכות בחסדיה של גולדה, אך מוטה לא יירתע, וישמור על גולדה מכל מישמר. מורסל זוהר

מוטה ביגלל גולדה

